

תת"ע 2192/09/17 - רוזה דעקה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 2192-09-17 מדינת ישראל נ' דעקה
תיק חיצוני: 90507974062

בפני	כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקשת	רוזה דעקה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

הובאה לפני בקשה לביטול פסק דין בו נדונה המבקשת בהעדרה, ביום 16.10.17.

מכתב האישום שהוגש נגד המבקשת עולה כי ביום 22.3.17, בשעה 11:11, נהגה המבקשת בפרטית, מסוג "רנו", מ.ר. 8772931. על פי כתב האישום, נהגה המבקשת במהירות מופרזת, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה. העבירה צולמה ע"י מצלמה.

ביום 16.10.17 הורשעה המבקשת בעבירות שבכתב האישום, בהעדרה.

בגזר הדין הושת על המבקשת תשלום קנס בסך ₪ 1,200.

הבקשה הוגשה ביום 4.2.18.

בבקשתה טוענת המבקשת כי הרכב בבעלותה אך אינו משמש רק אותה וכי בנה, סולי דעקה, ביצע את העבירה אשר בגינה הורשעה.

תצהירו, המאמת זאת, צורף לבקשה.

כן נטען כי הזימון לדין נשלח לכתובת שגויה ולא לכתובתה הנכונה של המבקשת.

עוד נטען כי נוכח היותה מורה בשפרעם, היא זקוקה לרישיון הנהיגה.

ביום 4.2.18 הוריתי למשיבה למסור תגובתה לבקשה תוך 30 יום.

עד היום המשיבה לא מסרה תגובתה. בכפוף לכך, ניתנת החלטה על בסיס החומר הקיים בתיק.

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א)2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;
(א)3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאנו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין:

א. קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו.

ב. גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש יעתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדיון לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

בעניין רע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל**, ציין בית המשפט כי תכליתו של סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי היא יעול ההליך הפלילי בעבירות קלות. ניתנת במסגרתו אפשרות לנאשם, אם הוא בוחר בכך, שלא להיות נוכח בעת הדיון כך שזה יתנהל בהיעדרו. הדין קובע שבמקרה כזה יראוהו כמודה בכל העובדות אשר בכתב-האישום, משמע: **על הנאשם לדעת שאי-התייצבות כמוה כהודאה.**

עיוות דין

המבקשת טוענת כי בנה נהג ברכב בעת ביצוע העבירה בגינה הורשעה ואלמלא יבוטל פסק הדין יגרם לה עיוות דין. תצהירו המאמת זאת צורף לבקשה.

ההמצאה לדין

המבקשת טענה כי ההזמנה לדין נשלחה לכתובת שגויה ולא לכתובתה. המשיבה לא הגיבה עד היום לטענתה זו.

בנסיבות אלה, לפנים משורת הדין, הבקשה מתקבלת.

הכרעת הדין וגזר הדין מבוטלים.

נקבע למתן תשובה לכתב האישום ליום 22.7.18 בשעה 09:00.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ח, 07 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.